

gelsen ere edfæstede, afgive Forklaring i Henshold til den tidligere aflagte Ed.

§ 191.

Indsigelser enten fra Vidnets eller Overanklagerens eller den Anklagedes Side imod, at Edfæstelse finder Sted, paakæfendes af Retten.

Er et Vidne edfæstet, kan ingen Indsigelse fremsættes mod dets Afhørelse.

§ 192.

Overanklageren og den Anklagedes Forvarer afhøre selv de af dem fremsillede Vidner. Saasnart et Vidne har besvaret et forelagt Spørgsmaal, kan Modparten nærmere udspørge det med Hensyn hertil; dog kan den, som fører Vidnet, modsætte sig Afbruddelsen, naar hans egen Tilspørgsel om det paagældende Punkt endnu ikke er tilendebragt. Naar et Vidnes Afhørelse er tilendebragt, kan Modparten, inden det aftræder, faae det underkæstet en ny Afhørelse, hvortil den, som oprindeligt har ført Vidnet, atter kan stille Modspørgsmaal.

§ 193.

Afviger et Vidnes Forklaring under Hovedforhandlingen fra dets Udsagn under Forundersøgelsen, bør det ved dertil sigtende Spørgsmaal søges bragt til at indrømme Afvigelsen og forklare Grundene til samme. Dypnaaes dette ikke, bliver det paagældende Sted i Undersøggelsesakterne at oplæse og foreholde Vidnet.

§ 194.

Efterat et Vidne er afhørt af Overanklageren og den Anklagedes Forvarer, kunne Dommerne og Rævningerne stille Spørgsmaal til det, hvilket ogsaa med Formandens Samtykke kan finde Sted under Afhørelsen. Det er, navnlig Formandens Pligt, saafremt han finder Noget uklart eller ufuldstændigt i Vidnets Forklaring, at søge dette oplyst eller fuldstændiggjort ved selvstændige af ham stillede Spørgsmaal. Fremdeles kan den Forurettede med Hensyn til sin Erstatningspaastand forelægge Vidnet dertil sigtende Spørgsmaal.

§ 195.

Alle de Spørgsmaal, der reise sig under Bevisførelsen angaaende Overanklagerens eller Forvarerens Ret til at fremsætte Spørgsmaal eller Vidnernes Forpligtelse til at besvare dem, eller med Hensyn til andre Bevisførelsen vedkommende Punkter, afgjøres af Retten.

§ 196.

Efter hvert Vidnes Afhørelse bør det Spørgsmaal forelægges den Anklagede, om han har Noget med Hensyn til den afgivne Forklaring at fremføre.

§ 197.

Naar et Vidne er afhørt, forbliver det tilfæde under den senere Bevisførelse, indtil Formanden tillader det at forlade Retten. Dog kan han, naar han finder det fornødent, under enkelte Dele af Forhøret lade et eller flere Vidner midlertidigen aftræde. Formanden kan ogsaa lade den Anklagede føre ud, naar denne ved at henvende sig til Vidnerne søger at indvirke paa dem eller viser en forstyrrende og upassende Udfærd, og ikke efter en alvorlig Paamindelse afholder sig fra saadan Fremfærd.

§ 198.

Er en Anklaget under enkelte Dele af Forhøret aftraadt, bør han efter igjen at være indladt i Retssalen gøres bekendt med det væsentlige Indhold af de under hans Fraværelse afgivne Forklaringer, idet derhos det i § 196 Forekrevne med Hensyn til samme bliver at iagttage.

§ 199.

Vidnerne maae ikke forelægge hverandre eller den Anklagede Spørgsmaal, men kunne begjere af Formanden paany at stedes til Afhørelse, naar de i Løbet af Forhandlingerne ville fuldstændiggjøre eller berigtige deres egne eller et andet Vidnes eller den Anklagedes Udsagn.